

Патријарх Порфирије: Једно смо као народ, јер смо једно Христом



Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана 14. септембра 2024. године на освећењу храма Светог Николаја Чудотворца у манастиру Рмњу

Ваше Преосвештенство, драги у Христу брате и саслужитељу владико Сергије, браћо архијереји, часно свештенство и монаштво, уважени г. Председниче Републике Српске и представници свих политичких и друштвених институција Републике Српске и Босне и Херцеговине, најдража браћо и сестре,

Радост и благослов велики је што нас је Господ молитвама Светог Николаја Чудотворца сабрао у ову древну светињу, да се сретнемо и у љубави заједно помолимо Богу за добро своје, својих домава и породице, за добро и спасење читавог нашег рода, читавог нашег народа, али и за добро и спасење и мир читавом свету. Молитва нас православних изражава оно што ми јесмо, изражава наш однос према Богу и према другим људима, а у тој молитви коју смо данас изrekli и поновили више пута помиње се мир и добра воља међу свим људима. Наша православна вера и православни храм у своме корену и темељу има Бога Христа који је Бог мира и љубави.

Некада је древни путописац историчар обилазио многе крајеве, посетио је и видео многе народе и записао да сваки народ има неку своју посебност, да се сваки народ у понечем разликује од другог, да има неки свој посебан и јединствен печат, али оно што је видео да код свих народа постоји, то је и израз промисла Божјег, да сваки народ има одређено место са којег се обраћа Богу, има жртвеник са којег узноси молитве Богу. Сваки народ има, једном речју, храм. И нема ниједног народа од кад је света и века да нема храм, да је без вере, а ево, наш српски православни народ је одредио свој пут по љубави и промислу Божјем од Светог Саве па све до данас, а биће тако и до краја света и века.

Наш српски народ је крштен као православни народ. Наш српски народ има православни храм као своје обележје, има крст Христов, православни крст којим је запечаћен, кроз који се препознаје и кроз који познаје самог себе. Зато наш народ као хришћански, православни народ има пуноћу откровења Божјег. Нема лепше вере од хришћанске. Нема потпуније, нема савршеније вере од вере православне, јер она у свој својој пуноћи не само сведочи него открива и позива сваког човека у пуноћу познања Бога који нам се открио као Бог, који је један од нас, као Христос, као Син Божји у којем јесте потпуни, савршени Бог, али се у Њему открива и потпуни и савршени човек.

Зато, браћо и сестре, програм, критеријум, вредности и оквир у којем се развијао и обликовао наш народ кроз историју јесте Јеванђеље Христово, јесу заповести Божје. Оно што ми данас јесмо, рече дивно драги владика Сергије, јесте вера православна. То је оно што нас је обликовало. И рече да је било времена када наш народ није имао своју државу или да су државе мењале своје границе и облике, али наш народ је постојао и у пуноћи био стваралачки и био креативан зато што је био оно што јесте. Знао је ко је, знао је шта је, знао је да је православни, хришћански, јеванђељски народ. Ту је црпео снагу и могао да буде плодотворан и креативан, да обогаћује и себе и друге оним

што јесте и оним што ствара, јер је имао православну веру. Православна вера наша, Православна Црква као Тело Христово сабира и сакупља читав наш народ било где да се налази. Једно смо као народ, јер смо једно Христом. Једно смо као народ, јер смо једно вером без обзира где живимо и где се налазимо. Једно смо међусобно, али баш зато што смо једно међусобно Христом и вером православном, једно смо и са другим православним народима и Православним Црквама. Заправо, једна смо Црква и један Божји народ, а наша православна вера није ништа друго до Јеванђеље Христово.

Чули смо и током Литургије оно што називамо блаженствима које је Господ изговорио на Гори, обраћајући се онима који су Га пратили, али и нама данас. И ту је позвао све нас да будемо бољи. То је смисао наше вере, не да мењамо свет око себе, најпре, очекујући да ће нам бити боље, него да ми будемо бољи, да се ми мењамо на боље, да растемо у врлини у добру и развијајући се у врлини, у добру и у честитости, бивајући бољи, биће и боље око нас. Ми ћемо бити бољи једни према другима, чак и онда када другачије међусобно мислимо. Бићемо бољи за друге и другачије, за друге народе и друге државе. Бићемо бољи њима, а онда ће Бог дати да и они буду бољи нама. Разумимо позив Христов да будемо бољи, а томе нас учи православна вера, на то нас позива и нуди нам могућности да будемо такви. Кад будемо бољи биће све боље. Кад будемо бољи себи, кад будемо једно и јединствено биће као Црква и као народ у вери, и у добру и у врлини, кад Христа ради будемо бољи – све ће бити боље. Зато Господ и каже да само оно што чинимо у Његово име има смисла и додаје, чули смо у данашњем Јеванђељу, да смо блажени и онда када нас људи омрзну, и кад нас одбаце, и када нас осрамоте, и када разгласе наше име као зло. Бићемо блажени, али само ако је то имена Христовог ради, ако је то православне вере ради, ако је то нашег имена православног ради, запечаћеног Светим Савом, који је и наш и отац, и брат, и наш духовник, и наше име, и наше презиме. Све што јесмо њим јесмо јер кроз њега јесмо Христом и у Христу.

Дакле, браћо и сестре, вером православном да будемо увек један народ – народ Христов. Праштајмо једни другима и знајмо да само кад нам је стало једнима до других онда ћемо бити снажнији и бићемо богатији. Онда имена Христовог ради када будемо прогањани нећемо пропасти. О томе сведочи ова светиња, светиња древна која је страдала заједно са својим народом, али заједно са својим народом, са нама, обнављала се и ево, хвала Богу, обновила се у пуном сјају какав није постојао ни у њеним почецима. То је, сигуран сам, знак Божји. Тај сјај обнове ове светиње није ништа друго него – вером у Христа и молитвом и подвигом нашим, сигуран сам – и залог унутарње и

духовне обнове нашег народа свугде и на сваком месту. Слава Богу, и ова светиња, као и друге и другде, обнављају се, а обнављајући њих зар ми не обнављамо себе? Молећи се Богу, приносећи Богу, зар не приносимо себи и као појединци и као народ? Зато, браћо и сестре, нека би Господ дао да увек будемо чврсти у својој вери, да знамо ко смо, да знамо одакле смо, шта смо добили и шта смо дужни да предамо, по речима апостола Павла, онима који долазе после нас.

Нека би Господ дао да увек будемо чврсти, стабилни, укореењени у свом имену, у својој вери, да разумемо да смо једни другима потребни, да смо један и јединствени народ увек и искључиво само Христом и Јеванђељем Његовим увек као у прошлости сада и у будућности. Нека Господ, браћо и сестре, све вас благослови који сте дошли овде да се Богу помолите за добро своје и за добро свих. Вашим породицама нека Господ подари добро здравље и слогу. Нека подари и слогу нама унутар нас и међу нама, али да имамо исто тако и разумевања од оних који су око нас, који су други и другачији, као што смо и ми позвани да њих разумемо и да их прихватимо онакве какви јесу. Нека Господ благослови да подари воље и доброте да заиста увек долазимо у ову светињу и да се, драги Владико, молимо Богу са тобом. Нека Господ и теби да снаге. У име свих овде сабраних дужни смо да изрекнемо захвалност за све што чиниш у овој светињи, у својој епархији, али и на плану читавог нашег рода и наше Цркве. Нека Господ буде са нама сада и увек и у векове векова. Амин.

spc.rs